

Selim Sırrı Tarcan

SELİM Sırrı Tarcan dar mânasıyla bir beden terbiyecisi değildi. İnsanı vücut ve ruh bütünü içinde anlayan bir terbiye sanatçısı idi. Nazari pedagojiden ziyade, gençliğin beden, zekâ, duygu, irâde gücü üzerine doğrudan doğruya tesir imkânları arardı. Beden terbiyesi kadar umumi kültüre, edebiyata, musikiye, Batı medeniyet ve muâşeretine de kendini vermiş bir idealci sayılabilir.

Memlekete yalnız İsveç jimnastiğini değil, İsveç modeliyle bütün Batı anlayışını, zevkini ve yaşama edâsını getirmeğe can attı. Türkiye'de modern mânasıyla beden terbiyesi hareketini onun yarattığında kimsenin şüphesi olmamalıdır. Fakat bununla kalmadı. Lise sıralarında dinlediğim konferanslarından yazılarına, radyo sohbetlerine ve hususî telkin ve irşadlarına kadar, gençliğe ileri bir medeniyetin ruhunu intikal ettirmek yolunda, sağa sola sapmadan, enerjik adımlarla yürüdü.

Büyük bir pedagoğ, büyük bir maarifçi, büyük bir psikolog, büyük bir edebiyatçı, büyük bir hatip değildi; fakat bunların hepsini imrendirici bir âhenk içinde birleştirmiş, büyük bir müridi.

Beden terbiyecisiydi, fakat iddialı sporun, kulüp rekabetlerinin ve taşkınlıklarının zararlarını anlatmaktan geri durmadı. Bazı hususî konuşmalarımızda, farksız düşündüğümüzü anlamanın sevincini duydum.

Aydımlık insandı. Gözlerinin griye çalan yeşili, gölgede bile, güneş vurmuş gibi açık ve parlaktı. Güzel yüzünün ince ve temiz ifadesi karşısında her zaman ferahlık ve güven duyar-

OBJEKTİF

Peşami Safa

dım. Net düşünür, fakat hiçbir sözü kalbine uğramadan ağzından çıkmazdı. Sesinde her ân şefkat ürpermeleri vardı. Samimi olmayan bir ânını ve hâlini gören var mıdır, bilmem.

Her bakımdan güzel insandı: Yüz, boy, huy, ruh, her bakımdan. Ve her bakımdan medeni insan örneği. Yalnız Batı medeniyetini değil, bütün medeniyetleri kendi içinde yaşayarak anlamış, kendi davranışlarında gerçekleştirmiş ve hayret verici bir güzel âhenge kavuşturmuş, benzersiz bir insan. Gözleri ve sesi o kadar ruh dolu idi ki, en çok onları unutmak imkânsız olacaktır.

Babamı yazılarında ve konuşmalarında en çok anmış bir vefalılığ temsilcisi olarak da, ona karşı, ölümün bile koparamayacağı bir bağlılığım vardır. Eşinin bir yetişmiş evlât kayıbdan sonra kalbinde açılan ve kapanmayan yarayı bu ölümün ne hoyratça deştğini hissediyorum. Âzâde Tarcan için de aynı müthiş acı Onlara ve üstadım yeğeni aziz dostum Bülent Tarcan'a, büyük bir his iştirâkiyle yüklü tâziyetlerimi sunarken, Selim Sırrı'nın yetiştirdiği nesillerin, sayısız isimleri malûm ve meçhul dostlarının, nihayet bütün bir milletin bu matemî derece derece paylaştıklarını da, en büyük teselli makamında onlara hatırlattım.

